

Монте чифте пищови,
 Моята сабя фрингия
 И дълга пушка бойлия;
 Че ась ще мъжа да вода,
 Я два дни, мамо, я три дни,
 Я пакъ ли до три сахатя; —
 Азъ ща на Балканъ да ида,
 Въ Балканътъ съсь хайдутите,
 Тамъ ма юнаци чакаха, —
 Подъ сѣко дърво и юнакъ,
 Въ сѣка долчинка и байракъ!²
 Бато си Пенка издума,
 Ублѣче мъжка примѣна,
 Запаса чифте пищови
 И остра сабя фрингия,
 Че влѣзе въ тъмни яхъри,
 Извади конче хранено,
 Че си кончето вжзсѣдна.
 Пенка въ Балканътъ отиди
 Въ Балканътъ при хайдутите,
 Да си юнаци дарува
 Заради свадба Пенкина:
 На сѣки юнакъ по ялжкъ
 И въ ялжкътъ желтичка, —
 Да знаятъ йоще да помнятъ,
 Бога са й Пенка женила.
